

det saakaldte Overskud. De Herrer ere alle viden-
dende om, hvorledes Finansloven for inde-
værende Aar er kommen istand; det er skeet
under en stadig Forvaring fra min Side, og
jeg har med al mulig Tydeliggjorelse udtalt,
at der ikke kunde være Tale om at betragte
det Delingsforhold mellem almindelige og sær-
lige Indtægter, som lægges til Grund for
indværende Finanslov, som noget Blivende.
Nu vilde det dog være meget ubilligt, om man
med denne Udfigt for Die, som har fundet sit
Udtryk i nærværende Finansforslag, allerede
vilde have slaaet fast, at Hertugdømmerne
ganske rolig skulde indsende de Beholdninger,
som de den 31te Marts d. N., altsaa i Slut-
ningen af forrige Finansaar, endnu havde,
uagtet de for det næste Aar ikke skulde kunne
nyde det Bidrag af de sælles Indtæder, som
efter almindelige Regler maatte ansees for
billigt. Den ærede Rigsdagsmand har frem-
deles i de Uttringer, som jeg i forrige Rigs-
dagsmøde brugte om, at der ikke kunde „raa-
des“ over det Overskud, som laae i Hertug-
dømmernes sælles Statskasse, uden Rigsdags-
gens Samtykke, villet finde Noget, som maatte
komme i Strid med Underbalancen, som for
indværende Finansaar paa Statsbudgettet
viser sig for Hertugdømmernes Vedkommende.
Han har nemlig af den Omstændighed, at
der fandt en Underbalance Sted, sluttet, at
denne Underbalance skulde dækkes af det hele
Staten vedkommende sælles Overskud. Jeg
tør nu spørge den ærede Rigsdagsmand,
hvoraf han slutter det. Hvoraf veed han
det? og vedkommer det i mindste Maade ham
at vide det, førend det er skeet? (En Stem-
me. Jo!). Nei ikke i fjerneste Maade (Jo!).
Nei, mine Herrer, de have Finansministeren
at holde Dem til, hvis der uden deres Sam-
tykke tages Noget af de Midler, hvorover de
raade, men de ere ikke berettigede til i første
at spørge Finansministeren, om han vil over-
træde sin Pligt. Fordi man ikke strax kan for-
staae Alt, hvad der vedkommer Hertugdømmer-
nes Finansbestyrelse, derfor er man ikke be-
rettiget til at forudsætte, at det vil see paa
den Maade, som man har antaget ligger nær-
mest. Er det Tilfældet, at Hertugdømmerne
trænge til at faae deres Underbalance dækket

af den hele sælles Kassebeholdning eller paa
anden Maade, saa kjender man jo Veien, hvor-
paa Danmarks Lovgivning fordrer, at Maalet
skal naaes, naar man vil begjære Hjælp af
Kongeriget. Den ærede Rigsdagsmand kan derfor
vente med sine Bemærkninger i den Henseende,
indtil jeg ved et her forelagt Lovforslag beder
om Hjælp i den Henseende af Kongeriget Danmarks
særlige Indtæder; saalænge det ikke er skeet,
og saalænge det er stridende mod den danske
Lovgivning, at jeg gjør det, uden at have den
danske Rigsdags Samtykke dertil, saalænge
skal den ærede Rigsdagsmand ikke fremkomme
med en saadan Bemærkning som den, han her
er fremkommen med, og naar han endda har
gjort det, saa kan det, jeg gjentager det, ikke
være af nogen anden Grund end den, at han
ved den Række af Betragtninger, som han
iasten har anstillet, har sat sig paa et skjævt
Standpunkt.

Den ærede Rigsdagsmand har derefter
henvendt det almindelige Spørgsmaal til Re-
gjeringsen, hvilken Betydning man vil tillægge
det Delingsforhold, som er lagt til Grund for
det Finansforslag, der nu foreligger til Drøf-
telse. Jeg skal dertil svare, at der fra Re-
gjeringsens Side ikke i det nærværende Finans-
forslag foreligger Rigsdagen Andet til Drøf-
telse end Finansforslaget for 1854 til 1855.
Hvorvidt Regjeringen, hvis dette Finansfor-
slag i den Form, hvori det foreligger, vinder
Bifald, maatte ville lægge det til Grund for
Fremtiden eller ikke, det er Noget, hvorom jeg
antager, at den ærede Rigsdagsmand vel ikke
er uberettiget til at æske Regjeringens Mening,
men hvorom Regjeringen er fuldkommen beret-
tiget til at nægte sit Svar. Den ærede Rigs-
dagsmand har selv sagt, at han ikke nu vilde
indlade sig paa at drøfte Enkeltighederne; men
han har ved Siden deraf yttret som sin Me-
ning, at det vilde være henstgtsmæssigt, inden
man indlod sig paa en saadan Deling som
den her foreslaaede, at den ikke blev afgjort
ved Forhandlinger af en enkelt Landsdeel, men
ved en Repræsentation for samtlige Landsdele;
dette er igjen Noget, som streifer ind paa det
almindelige politiske Gebeet, og som jeg slet ikke
trøer har Noget hermed at gjøre. Det er
muligt, at den ærede Rigsdagsmand søler sig